

DEMETER Arnold

Édes rózsám

*Mamika, ezt most hitelbe veszem,
és ha nem bánja, hát szerda este mennék magikhoz.*

*A lánya kell nekem, mert ha kialszik a tűz, akkor
majd kell valaki, akit megverek a parázs fölött.
Mellé, ha lehet a fele királyságot, jármot, szekeret,
a legszebb teheneket és annyi véka búzát, ahány
unokát látni akarnak...*

A folytatás már a lap lehasított szélén volt,
oda képzeltelek, hogy számodra ezek már nem is
lennének fontosak annyira, mint a kedvenc sajtok
vagy süteményed, vagy az hogy ne egy bizonyos öblítőt
vegyek, mert arra allergiás vagy.

*Édes rózsám, szemeid csillagok, s apámuram
előtt vallom már most meg, hogy szeretlek.
Engedjék hát, hogy holdtőtekor itt hálhassak.*

Pár cafat még látszik ebből a furcsa elbeszélésből,
de mégis többet olvasok ki belől, mint abból a magányból
ami megélhető párosan veled. Mert úgy hiányzik belőlünk
a vágy, mint parasztlegény kezéből az irgalom.

Nem meg mondtam Marcsi? Jó dolgod lesz, csak ne beszélj sokat.

vadvirág

Együtt a család.
Maradványaik, vagyis a ránk hagyott
emlékeik fölött megesnek
a csendes beismerések.

Akik most néznek,
összefogott kezemből
arra következtethetnek,
hogy imát mormolok,
pedig csak unatkozom:
már a felénél letudtam

A kopjafák alapján starthoz
állítom a versenyzőket.
Holtverseny:
lássuk, ki mennyit élt!

Ellátogatunk mindenkihez,
olyan, mint régen,
csak most nem kávé és süti van,
hanem gyertya és vadvirág.

